

Посрѣщането на руситѣ. — Испиталъ ужаситѣ на послѣднитѣ робски години, Чинтуловъ посрѣщналъ освобождението съ неописуемъ възторгъ. И въпрѣки разклатеното си здраве слѣпия старецъ излиза внѣ отъ града (4. I. 1878 г.), за да привѣтствува побѣдоноснитѣ руски войски съ блѣскава рѣчь, която просълзила началника на войскитѣ (Лиляка, ц. к., с. 32). „Наконецъ Господь Богъ услышалъ молитвы рабовъ своихъ; надѣжды и ожиданія Болгарскаго народа осуществляются! Нѣтъ уже неслыханныхъ и раздирающихъ сердце свирепствъ, нѣтъ ужаснѣйшихъ угнетевій, видимъ прѣдъ собою христіолубивое и побѣдоносное воинство нашихъ единокровныхъ братьевъ Россіянъ..... Грядите, грядите убо давножданнѣя дорогія гости, приступите смѣлою стопюю къ нашему городу, его населеніе, изнуренное тяжкимъ страданіями, съ слезами на глазахъ ждѣтъ Васъ съ распростертыми объятіями. Угѣшите его своимъ присутствіемъ. Вилечите его свѣжія и дымящіяся еще ранѣ цѣлительнымъ бальзамомъ разумной свободы и правосудія, да воспрянувъ отъ глубокаго унынія, въ избыткѣ сердечной радости взываютъ“.⁶³

Съ идването на руситѣ въ Сливенъ Чинтуловъ билъ назначенъ за членъ на врѣмения градски съвѣтъ. Тази служба той заемалъ отъ 5. I. до 17. IV. 1878 г. и получилъ за това бронзовъ медалъ. Ето и пълния текстъ на свидѣтелството, което е получилъ отъ Сливенския губернаторъ: „Дано сіе свидѣтельство болгарину Добри Чинтулову, въ томъ, что онъ состоялъ на службѣ въ Сливенскомъ Врѣменномъ Городскомъ Совѣтѣ въ качествѣ члена Совѣта съ 5-го Января по 17 ое Апрѣля 1878 года, по чему на основаніи приказа по Военному Вѣдомству 1878 г., за № 107, выдана ему темно бронзовая медаль въ память войны 1877—1878 годовъ для ношенія на петницѣ,